U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí, složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška a soudců Josefa Baxy jako soudce zpravodaje, Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Miloslava Výborného a Michaely Bejčkové, v právní věci navrhovatele: **V. Š.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, 140 21 Praha, týkající se vyslovení návrhu na neplatnost voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 20. a 21. října 2017,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 3. 11. 2017 se navrhovatel domáhal vyslovení neplatnosti voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 20. a 21. října 2017.

[2] Ve svém návrhu mimo jiné uvedl, že důkazy osvědčující neplatnost voleb označí až v rámci veřejného jednání, na které má jako občan nárok. Návazně dodal, že by mu měl být soudem poskytnut dostatečný prostor k tomu, aby mohl před vydáním rozhodnutí činit námitky, připomínky, postřehy, doplňky, úvahy, myšlenky, sentence, souvislosti, propojenosti, souvztažnosti a další okolnosti s podáním spojené.

[3] Dále navrhovatel „ustanovil“ řadu účastníku řízení; mezi jinými se jednalo o volební orgány, jednatelé politických stran, hnutí a politických koalic, Ministerstvo vnitra ČR, Ministerstvo zahraničních věcí ČR atd. Navrhovatel svůj návrh zakončil s tím, že výrok bude formulovat až na nařízeném veřejném jednání.

[4] Soud navrhovatele poučil o složení senátu, načež byla podána námitka podjatosti, o které rozhodl jiný senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 15. 11. 2017,

č. j. Nao 339/2017-33. V usnesení soud rozhodl, že soudci nejsou podjatí, návazně na což bylo usnesení vyvěšeno na úřední desce soudu.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval požadavkem navrhovatele na nařízení ústního jednání.
[6] Soudní přezkum návrhů a podání ve věcech volebních se vyznačuje tlakem na rychlost tohoto přezkumu. Návrh na přezkum neplatnosti voleb, hlasování či zvolení kandidáta, zpochybňuje regulérnost základního prvku demokratické společnosti a výrazně zasahuje do právní jistoty stran složení utvářeného zastupitelského sboru. Na soudní moci tak spočívá, aby tuto nejistotu odstranila v co možná nejkratší lhůtě.

[7] Zákon pro projednání a rozhodnutí volebních věcí stanovuje soudu 20 denní lhůtu, což je přímo spojené s omezením prostoru pro nařízení jednání dle § 90 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Zákon dokonce nenařízení jednání ve věcech volebních považuje za výchozí pravidlo (§ 90 odst. 3 věta druhá s. ř. s.). Jednání se nařídí, jakožto výjimka z obecného pravidla, zejména v situaci, kdy je to vhodné a pro rozhodnutí věci potřebné, tedy například k provedení nezbytných a pro výsledek věci rozhodných důkazů.

[8] Navrhovatel ve svém návrhu napadá neplatnost voleb, což jeho podání činí nepřípustným dle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (srov. usnesení ze dne 14. 11. 2013, č. j. Vol 120/2013-42). Nařízení ústního jednání či činění dalších procesních úkonů ve věci (výzva ke konkretizaci petitu návrhu či důkazních prostředků) je pro výše uvedené zjevně nadbytečné a soud k nim nepřistoupil.

[9] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. návrh odmítl, neboť dospěl k závěru, že se jedná o návrh nepřípustný.

[10] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. listopadu 2017

Tomáš Langášek
předseda senátu